

ніе-то за религіозны-тѣ службы. За тѣзи цѣль, той трѣбвало да настои, прѣди всичко, да ся плаща по-добрѣ на нисше-то духовенство, понеже не было прилично щото владыцы и други высокы духовны лица да расплагатъ грамадны богатства, а нисше-то духовенство едва да може да ся прѣпитава. Но на едно духовно лице трѣбвало да ся плаща *за извършваніе-то на всички-тѣ му длъжности* зѣты купно; защото, второ, Лутеръ трѣбвало да настои щото никой отъ духовенство-то да не извършва религіознѣ службы *за особеннѣ заплатѣ*, понеже отъ това излизали много срамотны злоупотрѣбленія — богати-тѣ плащали за много и тържественны службы, а сиромаси-тѣ, като не можали богато да плащатъ, ся лишавали често отъ таквызь службы.

Лутеръ, така сжщо, налягалъ да ся опрѣдѣлятъ ясно крѣгове-тѣ на власть-тѣ на церковно-то и гражданско-то началства. Всѣко началство трѣбвало покорно да ся слуша въ крѣгъ-тѣ на власть-тѣ му. Но той отрицавалъ право-то на церквѣ-тѣ да ся мѣси въ гражданскы работы. Тогазь е имало малко нужда, не както въ днешенъ день, да настои Лутеръ на съответствующе-то право, щото и държава-та да не ся мѣси въ церковны работы.